

SKARBIEC IMION

ADAM

Pochodzenie imienia: najpewniej z hebrajskiego *adam* (ludzie) lub *adhamah* (ziemia), sumeryjskiego *ada-mu* (mój ojciec), akadyjskiego *ad-mu* (stworzony, zrodzony, dziecko) lub arabskiego *adama* (łączyć się). Najczęściej przyjęte jest tłumaczenie, że chodzi o pierwszego człowieka stworzonego przez Boga. W Polsce imię to używane jest od końca XII wieku.

PATRON:

Adam, biblijny praojciec rodzaju ludzkiego.

AGATA

Pochodzi od greckiego *agathe* (dobra, szlachetna, wspaniała) lub *agathos* (dobrze urodzony, szlachetny). W Rzymie imienia tego używano w formie *Agatha*, w Polsce znane od XII w., zniekształcone na *Jagata*, skąd wywodzi się *Agata*.

PATRON:

Św. Agata, męczenniczka z Katanii (Sycylia). Torturowana i zamordowana przez Rzymian prawdopodobnie w 250 roku, w okresie prześladowania chrześcijan za panowania ces. Decjusza. Według legendy była arystokratką, która odrzuciła zaloty rzymskiego prefekta. Została skazana na spalenie żywcem, ale gdy podpalono stos, nastąpiło trzęsienie ziemi. Podczas wybuchu wulkanu Etna, rok po jej męż. śmierci, lawa przeszła obok miasta Katania, co odczytano jako cudowne dzieło Św. Agaty. Patronka pielęgniarek i kominiarzy. Ma chronić przed pożarem i chorobami piersi. Uważano ją również za patronkę chroniącą przed burzą i wybuchem wulkanu. Św. Agatę artyści przedstawiali z atrybutami mającymi związek z jej męczeństwem, np. płonącą świecą, domem w płomieniach i chlebem. (Wspomnienie 5 lutego).

KATARZYNA

Pochodzenia greckiego, od słowa *katharos* (czysty, bez skazy). Oznacza: czysta, dziewicza. Imię znane w Polsce już w średniowieczu w formach *Kachna*, *Kata*, *Katarzena*, *Katarzyna*, *Katerzena*, *Katerzyna*, *Katuszka*.

PATRONKA:

Św. Katarzyna z Aleksandrii, arystokratka egipska prześladowana za wiarę. Ponieważ zachowała nieugiętą postawę, została ścięta w 307 roku. Zgodnie z późniejszą legendą jej ciało miało zostać cudownie przeniesione na górę Synaj (Góra Mojżesza), gdzie znajduje się klasztor i sanktuarium świętej. Patronka Cypru, Sorbony, literatów, adwokatów, szwaczek, modystek, przątek, zecerów i kolejarzy. (Wspomnienie 25 listopada). **Święta Katarzyna ze Sieny**, właśc. *Caterina Benincasa*, mistyczka i stygmatyczka, tercjarka dominikańska. Doktor Kościoła. Jej życie (1347–80) przypada na lata niewoli awiniońskiej. Przyczyniła się do powrotu papieża z Awinionu do Rzymu. Autorka listów (ok. 380) i dialogów (wydanych w Polsce w tłum. L. Staffa jako *Księga miłosierdzia Bożego* 1948). W uznaniu licznych zasług, Pius IX ogłosił ją drugą (po św. Piotrze) patronką Rzymu, a Pius XII — patronką Italii. (Wspomnienie 29 kwietnia). **Św. Katarzyna Szwedzka**, właśc. *Katarzyna Ulfsdotter*, córka św. Brygidy. Założycielka zakonu brygidek. Odbyla pielgrzymkę do Ziemi Świętej. W roku 1344 przejeżdżała przez Polskę. Patronka tych, którzy nie cieszą się powodzeniem. (Wspomnienie 24 marca). **Św. Katarzyna Bolońska**, właśc. *Katarzyna Vigri*, klaryska rzymska (1413–63). Poświęciła się surowej pokucie. Nienaruszone ciało świętej w pozycji siedzącej znajduje się w zakrystii kościoła przy bolońskim klasztorze Bożego Ciała. (Wspomnienie 9 marca). **Św. Katarzyna z Palenzy**, założycielka zakonu augustianek (ok. 1430–78). Była przełożoną wspólnoty w klasztorze na górze Varese. (Wspomnienie 6 kwietnia). **Św. Katarzyna Genuńska**, właśc. *Katarzyna Fieschi*, wizjonerka i opiekunka chorych. Żyła w latach 1447–1510. Przez 23 lata jedynym jej pokarmem była Komunia Święta. Legenda podaje, że postać świętej jaśniała mistycznym blaskiem. Jest patronką Genui oraz chorych i szpitali. (Wspomnienie 15 września). **Św. Katarzyna Thomas**, zakonnica z Majorki (1533–74). Ostatnie lata życia spędziła w niemal nieustannej ekstazie. (Wspomnienie 1 kwietnia). **Św. Katarzyna Aleksandra Ricci**, dominikanka wł. Była znana z powodu doświadczenia tzw. ekstazy męki, trwającej od południa w czwartek do popołudnia w piątek. Zmarła w 1589 roku. (Wspomnienie 13 lutego). **Św. Katarzyna Labouré**, żyła w latach 1806–76. W jednym z objawień otrzymała polecenie wybijania medalików według określonego wzoru. W roku 1894 papież Leon XIII zezwolił na obchodzenie święta Objawienia Cudownego Medalika. (Wspomnienie 30 grudnia).

MATEUSZ

Pochodzenia hebrajskiego, od słowa *Mattania* (dar Jahwe, dar Boży). Imię występujące w *Nowym Testamencie*, używane później zamiennie z imieniem *Maciej*. Jako jedno z popularniejszych imion nadawane od początków ery chrześcijańskiej

PATRON:

Św. Mateusz, Apostoł i Ewangelista (I w.). Autor pierwszej *Ewangelii*. Podobno zmarł jako męczennik w Etiopii, jednak podaje się także, że zmarł śmiercią naturalną. Patron urzędników i izb skarbowych. (Wspomnienie 21 września). **Św. Mateusz**, męczennik. Jeden z założycieli eremu benedyktyńskiego pod Międzyrzeczem. Zamordowany wraz z towarzyszymi przez rabusiów w 1003 roku. (Wspomnienie 13 listopada).

ADAM

Pochodzenie imienia: najpewniej z hebrajskiego *adam* (ludzie) lub *adhamah* (ziemia), sumeryjskiego *ada-mu* (mój ojciec), akadyjskiego *ad-mu* (stworzony, zrodzony, dziecko) lub arabskiego *adama* (łączyć się). Najczęściej przyjęte jest tłumaczenie, że chodzi o pierwszego człowieka stworzonego przez Boga. W Polsce imię to używane jest od końca XII wieku.

PATRON:

Adam, biblijny praojciec rodzaju ludzkiego.

ADRIAN

Pochodzenia łacińskiego, imię to oznaczało osobę z miasta Adria (Hadria) w Picenum, w środk.-wsch. Italii. W przeszłości imię Adrian rozstawiło kilku cesarzy rzymskich. W Polsce imię to było używane od końca XII w. w formie Adrian, Adrianus, Adryjan, Hadrian. Obecnie przeżywa swój renesans.

PATRON:

Św. Hadrian (Adrian), męczennik z Nikodemii (III/IV w.). Należał do grupy kilkudziesięciu chrześcijan umęczonych w Nikodemii za panowania cesarza Dioklecjana. (Wspomnienie 4 marca lub 8 września). **Św. Hadrian**, męczennik z Cezarei Palestyńskiej (III/IV w.). Został najpierw rzucony na pożarcie lwom, które straszliwie go poraniły, a potem ścięty mieczem. (Wspomnienie 5 marca). **Św. Hadrian**, syn cesarza Probusa (III/IV w.). Krytykował cesarza Licyniusza za prześladowanie chrześcijan, co doprowadziło do wyroku skazującego go na śmierć. (Wspomnienie 26 sierpnia). **Św. Hadrian z Canterbury**, opat (VII w.). Pochodził z Afryki Północnej. Papież Witalian wyznaczył go na arcybiskupa Canterbury, lecz on zaproponował na swoje miejsce Teodora z Tarsu. Adrian przejął funkcję opata w klasztorze św. Piotra i Pawła w Canterbury, gdzie prowadził słynną szkołę nauczania *Pisma Świętego*. (Wspomnienie 9 stycznia). **Św. Hadrian III** (?–885), papież. Pochodził z rzym. rodu Colonnów. Mnich benedyktyński. Utrzymywał dobre stosunki z dworem bizantyjskim. Zmarł w drodze na sejm Rzeszy do Wormacji, na którym miał rozstrzygnąć sprawę sukcesji tronu cesarskiego. (Wspomnienie 8 lipca).

AGATA

Pochodzi od greckiego *agathe* (dobra, szlachetna, wspaniała) lub *agathos* (dobrze urodzony, szlachetny). W Rzymie imienia tego używano w formie Agatha, w Polsce znane od XII w., zniekształcone na Jagata, skąd wywodzi się Agata.

PATRON:

Św. Agata, męczenniczka z Katanii (Sycylia). Torturowana i zamordowana przez Rzymian prawdopodobnie w 250 roku, w okresie prześladowania chrześcijan za panowania ces. Decjusza. Według legendy była arystokratką, która odrzuciła zaloty rzymskiego prefekta. Została skazana na spalenie żywcem, ale gdy podpalono stos, nastąpiło trzęsienie ziemi. Podczas wybuchu wulkanu Etna, rok po jej męcz. śmierci, lawa przeszła obok miasta Katania, co odczytano jako cudowne dzieło Św. Agaty. Patronka pielęgniarek i kominiarzy. Ma chronić przed pożarem i chorobami piersi.

Uważano ją również za patronkę chroniącą przed burzą i wybuchem wulkanu. Św. Agatę artyści przedstawiali z atrybutami mającymi związek z jej męczeństwem, np. płonąącą świecą, domem w płomieniach i chlebem. (Wspomnienie 5 lutego).

ALEKSANDRA

Żeńska forma imienia Aleksander. W Polsce używane od XIV wieku w formie Aleksandra, Oleksandra. Imię spopularyzował H. Sienkiewicz, nadając je bohaterce *Potopu*.

PATRONKA:

Św. Aleksandra z Galacji (Turcja).

KATARZYNA

Pochodzenia greckiego, od słowa *katharos* (czysty, bez skazy). Oznacza: czysta, dziewicza. Imię znane w Polsce już w średniowieczu w formach Kachna, Kata, Katarzena, Katarzyna, Katerzena, Katerzyna, Katuszka.

PATRONKA:

Św. Katarzyna z Aleksandrii, arystokratka egipska prześladowana za wiarę. Ponieważ zachowała nieugiętą postawę, została ścięta w 307 roku. Zgodnie z późniejszą legendą jej ciało miało zostać cudownie przeniesione na górę Synaj (Góra Mojżesza), gdzie znajduje się klasztor i sanktuarium świętej. Patronka Cypru, Sorbony, literatów, adwokatów, szwaczek, modystek, prządek, zecerów i kolejarzy. (Wspomnienie 25 listopada). **Święta Katarzyna ze Sieny**, właśc. Caterina Benincasa, mistyczka i stygmatyczka, tercjarka dominikańska. Doktor Kościoła. Jej życie (1347–80) przypada na lata niewoli awiniońskiej. Przyczyniła się do powrotu papieża z Awinionu do Rzymu. Autorka listów (ok. 380) i dialogów (wydanych w Polsce w tłum. L. Staffa jako *Księga miłosierdzia Bożego* 1948). W uznaniu licznych zasług, Pius IX ogłosił ją drugą (po św. Piotrze) patronką Rzymu, a Pius XII — patronką Italii. (Wspomnienie 29 kwietnia). **Św. Katarzyna Szwedzka**, właśc. Katarzyna Ulfsdotter, córka św. Brygidy. Założycielka zakonu brygidek. Odbiła pielgrzymkę do Ziemi Świętej. W roku 1344 przejeżdżała przez Polskę. Patronka tych, którzy nie cieszą się powodzeniem. (Wspomnienie 24 marca). **Św. Katarzyna Bolońska**, właśc. Katarzyna Vigri, klaryska rzymska (1413–63). Poświęciła się surowej pokucie. Nienaruszone ciało świętej w pozycji siedzącej znajduje się w zakrystii kościoła przy bolońskim klasztorze Bożego Ciała. (Wspomnienie 9 marca). **Św. Katarzyna z Palenzy**, założycielka zakonu augustianek (ok. 1430–78). Była przełożoną wspólnoty w klasztorze na górze Varese. (Wspomnienie 6 kwietnia). **Św. Katarzyna Genueska**, właśc. Katarzyna Fieschi, wizjonerka i opiekunka chorych. Żyła w latach 1447–1510. Przez 23 lata jedynym jej pokarmem była Komunia Święta. Legenda podaje, że postać świętej jaśniała mistycznym blaskiem. Jest patronką Genui oraz chorych i szpitali. (Wspomnienie 15 września). **Św. Katarzyna Thomas**, zakonnica z Majorki (1533–74). Ostatnie lata życia spędziła w niemal nieustannej ekstazie. (Wspomnienie 1 kwietnia). **Św. Katarzyna Aleksandra Ricci**, dominikanka wł. Była znana z powodu doświadczenia tzw. ekstazy męki, trwającej od południa w czwartek do popołudnia w piątek. Zmarła w 1589 roku. (Wspomnienie 13 lutego). **Św. Katarzyna Labouré**, żyła w latach 1806–76. W jednym z objawień otrzymała polecenie wybicia medalików według określonego wzoru. W roku 1894 papież Leon XIII zezwolił na obchodzenie święta Objawienia Cudownego Medalika. (Wspomnienie 30 grudnia).

KAROLINA

Pochodzenia starogermańskiego, od słowa *charal, carl* (mąż, mężczyzna). Oznacza: wierna małżonkowi, oddana domowi.

PATRONKA:

Bł. Karolina Kózkówna, „gwiazda ludu”. Na początku I wojny światowej, 18 listopada 1914 roku, jako 17-letnia dziewczyna zginęła z rąk carskich żołnierzy, broniąc cnoty czystości. Patronka młodzieży polskiej. (Wspomnienie 18 listopada).

MARCIN

Polska forma łacińskiego imienia *Martius*, oznacza: ten, który jest związany z bogiem Marsem. Imię to w Polsce występuje od XII wieku.

PATRON:

Św. Marcin, męczennik (III w.). **Św. Marcin**, biskup Tours (IV w.). Żył w latach ok. 316–397. Był żołnierzem rzymskim, a następnie pustelnikiem i apostołem Galów. Jedną z licznych legend o nim mówi, że podarował żebrakowi pół swojego płaszcza. Patron żołnierzy i młynarzy. Uważany również za patrona chroniącego przed ospą.

(Wspomnienie 11 listopada). **Św. Marcin I**, papież w latach 649–56. Był prześladowany przez cesarza Konstansa II nie uznającego jego wyboru. Został na jego rozkaz pojmany i przewieziony do Konstantynopola, gdzie był więziony i skazany na wygnanie. Zmarł na Krymie. (Wspomnienie 13 kwietnia). **Św. Marcin de Porres**, zakonnik. Był pielęgniarem. Żył w latach 1569–1639. (Wspomnienie 3 listopada).

ROBERT

Pochodzenia starogermańskiego, od imion *Rodebert, Rupert, Ruprecht, Rupprecht*, składających się ze słów *hrod* (sława, chwała) i *beraht* (błyszczący). Oznacza: sławny, znakomity zdobytą sławą. W Polsce imię to było znane już w średniowieczu, również jako Ropert, Rubert, Rupert, Rypert, ale częściej nadawane jest dopiero od XIX w.

PATRON:

Św. Robert, założyciel i opat zakonu cystersów. Pochodził z Francji. Założyciel opactw w Molesmes i Cîteaux (Burgundia), które dały początek klasztorom cystersów. Wraz ze św. Bernardem z Clairvaux i św. Stefanem Hardingiem patronuje zakonowi. Do Polski cystersi przybyli w 1140 roku i osiedlili się w Jędrzejowie, gdzie do dziś znajduje się ich siedziba. (Wspomnienie 17 kwietnia). **Św. Robert z Newminster**, opat cystersów (XII w.). Ikonografia przedstawia świętego, jak trzyma szatana na łańcuchu i poskramia złego ducha krucyfiksem. (Wspomnienie 7 czerwca). **Św. Robert Bellarmino**, biskup, doktor Kościoła. Żył w latach 1542–1621. Jako młody człowiek wstąpił do Towarzystwa Jezusowego. Był przełożonym prowincji neapolitańskiej i doradcą papieskim, a Klemens III mianował go kardynałem. Autor dzieła *Kontrowersje*. (Wspomnienie 17 września).

MATEUSZ

Pochodzenia hebrajskiego, od słowa *Mattania* (dar Jahwe, dar Boży). Imię występujące w *Nowym Testamencie*, używane później zamiennie z imieniem Maciej. Jako jedno z popularniejszych imion nadawane od początków ery chrześcijańskiej

PATRON:

Św. Mateusz, Apostoł i Ewangelista (I w.). Autor pierwszej *Ewangelii*. Podobno zmarł jako męczennik w Etiopii, jednak podaje się także, że zmarł śmiercią naturalną. Patron urzędników i izb skarbowych. (Wspomnienie 21 września). **Św. Mateusz**, męczennik. Jeden z założycieli eremu benedyktyńskiego pod Międzyrzeczem. Zamordowany wraz z towarzyszami przez rabusiów w 1003 roku. (Wspomnienie 13 listopada).

